

forhold til de omprioriteringer, der skal gøres på det sociale område.

Kl. 15.45

Jeg tror nok, hvad politiet angår, at den meruddannelse, der skal gives, kan klares inden for de eksisterende rammer. Der, hvor jeg mener, at forslaget helt klart halter, og hvor der i dag ikke er økonomisk dækning til den indsats, som er nødvendig, hvis det her for alvor skal give noget, er især i forhold til den indsats, der er nødvendig over for voldsmændene, bl.a. i form af flere krisecentre for mænd, eller hvad det måtte være, som der er en klar mangel på også i dag, og i forhold til den opgave, som skal varetages af bl.a. socialforvaltningen, de kommunale socialrådgivere. Det tror jeg ikke på at der er dækning til i dag, hvis det her for alvor skal prioriteres.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er meget glad for, at samtlige partier i dette Folketing har valgt en positiv indfaldsvinkel til det her lovforslag.

Der er ingen tvivl om, at det er en tragedie, hver gang man oplever vold i familien. Det er en tragedie for den ægtefælle, der bliver ramt af volden, og for børnene, men selvfølgelig også for familien samlet set, hvis det viser sig, at familien til sidst må opløses på grund af problemer, som den voldelige ægtefælle måtte have, som der ikke findes en løsning på.

Lovforslaget forsøger jo, som flere har været inde på, at sikre, at vi fra samfundets side stiller os på offerets side og sikrer, at den person, der har været udsat for vold, og børnene kan få lov at forblive i de vante, trygge rammer, hvorimod voldsmanden vil blive bortvist og kunne komme på et passende opholdssted, således at familien har en mulighed for med hjælp fra de sociale myndigheder at se, om der er en mulighed for at finde en løsning på de voldsproblemer, der er i familien.

Jeg vil gerne her under førstebehandlingen af lovforslaget forsøge at sætte fokus på problemstillinger, som flere af ordførerne har været inde på. Den ene drejer sig om, at det her forslag ikke er et forslag, der først og fremmest tilsigter kun at løse den situation, at der er nogen, der akut er udsat for et voldeligt overgreb eller akut er udsat for en trussel. Bortvisningen skulle gerne række videre end det, så man ikke bare løser de problemer, der er her og nu, men rent faktisk sikrer sig, at familien i samarbejde med de socia-

le myndigheder eventuelt via behandling og andet kommer ud af den situation, den er i.

Jeg tror nemlig, at fru Irene Simonsen har meget ret i, at for mange familier drejer det sig ikke om at få fjernet den voldelige ægtefælle, altså fjernet personen og så aldrig se vedkommende mere. Langt de fleste børn og ægtefæller vil meget gerne have, at familien finder sammen igen og kommer til at leve et liv uden vold. I de tilfælde er det selvfølgelig vores opgave at sikre, at der er de nødvendige tilbud, så man kan komme til at leve på normal vis igen uden brug af vold.

Sådan er det langtfra i alle tilfælde, og nogle gange ender det også med skilsmisse eller i de tilfælde, hvor man ikke er gift, med, at man flytter fra hinanden. Her er det jo positivt, hvis man har sikret sig bl.a. gennem det her lovforslag, at både ægtefælle og børn ikke er udsat for vold gentagne gange, før man kan sørge for, at den voldelige ægtefælle bliver bortvist fra hjemmet.

Socialdemokratiet var inde på, hvad vi kan gøre ud over det projekt, der allerede er iværksat, »Dialog mod vold«, det behandlingstilbud, der i dag dækker Københavnsområdet, og hr. Jann Sjursen var også inde på det her i sidste runde. Hvad vi så gør?

Jeg vil gerne tilkendegive, at det er regeringens intention, at det skal være landsdækkende, for jeg tror, at det er helt afgørende, hvis det her ikke blot skal være sådan en akut brandslukning i de familier, der har et voldsproblem, men at man vælger en helhedsorienteret indgang til det og sikrer, at ikke kun den voldelige ægtefælle, men også hele familien bliver involveret i det senere forløb.

Fru Line Barfod var også lidt inde på, at det er vigtigt, at man ikke stigmatiserer den person, der har begået volden, så det bliver vanskeligt både for den ægtefælle, der har været udsat for vold, og for børnene overhovedet at få et familieliv til at hænge sammen igen. Derfor tror jeg faktisk på, at lige præcis »Dialog mod vold« vil være velegnet til at blive gjort landsdækkende, så man får en helhedsorienteret indsats på området.

Flere af ordførerne har været inde på det eneste punkt i lovgivningen, hvor man sådan går lidt ud over de bestemmelser, som i dag gælder, altså den beskedne udvidelse, der er i forhold til de strafbare trusler, der i dag er omfattet af § 266. Her medvirker jeg selvfølgelig gerne til, at vi under udvalgsbehandlingen får præciseret, hvordan denne paragraf og udvidelsen af mu-